

ภูมิปัญญาท้องถิ่นตำบลแหลมผักเบี้ย
อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

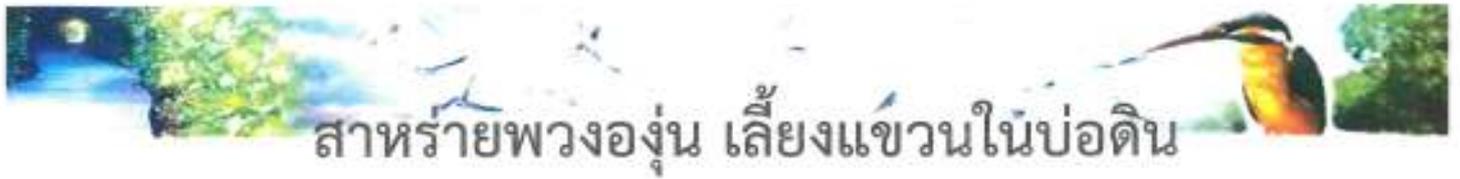
www.laemphakbia.go.th

๑.ด้านเกษตรกรรม

สาหร่ายพวงองุ่น เลี้ยงแขวนในบ่อดิน

การเพาะเลี้ยง “สาหร่ายพวงองุ่น” ในอดีตเป็นเรื่องที่ซับซ้อนยุ่งยาก ให้ผลผลิตน้อย มีหน้าจ้ำยังมีปัญหาเรื่องความสกปรกเกาะติดเป็นจำนวนมากการเพาะเลี้ยงแบบแขวนลอยในบ่อดิน ให้ผลผลิตมากและคุณภาพดี สามารถขยายไปเลี้ยงในเชิงพาณิชย์ได้“แต่เดิมการเลี้ยงสาหร่ายพวงองุ่นซึ่งเป็นสาหร่ายทะเลสีเขียว เม็ดกลมเล็กรวมกันเป็นช่อคล้ายกับพวงองุ่น บางคนก็เรียกว่า สาหร่ายไข่ปลาควาย จะใช้วิธีเพาะเลี้ยงหลายรูปแบบ ทั้งในตู้ปลา บ่อซีเมนต์ และบ่อดิน ทุกวิธีล้วนแต่เพาะเลี้ยงบริเวณก้นตู้หรือก้นบ่อเป็นหลัก ปัญหาที่ตามมาคือความสกปรกทั้งหลายจะลงไปสะสมบริเวณก้นบ่อ และการเจริญเติบโตไม่สม่ำเสมอ ทิศทางการเติบโตเป็นไปในแนวตั้งทางเดียวเลยทำให้ปริมาณผลผลิตที่ได้ต่ำเราจึงเปลี่ยนวิธีการเพาะเลี้ยง มาเป็นแบบ การเลี้ยงโดยใส่ต้นพันธุ์ประมาณครึ่งกิโลกรัม ลงในตะกร้าแล้วนำไปแขวนลอยในบ่อดิน ใช้เวลาเลี้ยงนาน ๖-๘ สัปดาห์ จะได้สาหร่ายพวงองุ่นหนัก ๘-๑๐ กก. สามารถขายที่ปากบ่อ ได้ราคาสูงข้อดี ของการเลี้ยงแบบแขวนลอยในบ่อ ยังช่วยแก้ปัญหาเรื่องความเค็มของน้ำได้ด้วย โดยเฉพาะในฤดูฝน เนื่องจากภาวะความเค็มที่เหมาะสมกับสาหร่ายพวงองุ่นอยู่ที่ ๓๐-๓๒ ในส่วนพื้น เมื่อถึงหน้าฝนความเค็มจะเจือจาง ทำให้หยุดการเจริญเติบโต แต่เมื่อเลี้ยงด้วยวิธีแขวน เกษตรกรยกขึ้นมาพักดูแลในบ่อซีเมนต์สำรองได้สะดวก

แผนการเลี้ยงในบ่อดินยังมีข้อดีอีกอย่าง เกษตรกรไม่ต้องเติมสารอาหารเลี้ยงบำรุง แต่อย่างใด เพราะในดินมีสารอาหารเพียงพอที่จะช่วยสาหร่ายเจริญเติบโตอยู่แล้ว

องค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

การปลูกผักไฮโดรโปนิกส์

คุณวิเชียร ทองน้อย

เริ่มด้วยการเรียบเรียงขั้นตอนการปลูกผักไฮโดรโปนิกส์ ไร้สารฯ ทีละขั้นตอน ตั้งแต่เพาะกล้าผัก วิธีดูแลกล้าผัก การดูแลแปลงอนุบาล ๑, แปลงอนุบาล ๒ วิธีการดูแลผักไฮโดรโปนิกส์บนแปลงปลูก การเติมปุ๋ย A B และ C(กรดไนตริก) วิธีการควบคุมการพ่นหมอกในโรงเรือนผักไฮโดรฯ วิธีดูแลระบบปั๊มหมุนเวียนน้ำปุ๋ย และอื่นๆจนครบถ้วน

องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

๒.ด้านอุตสาหกรรม

กลุ่มสตรีพัฒนาจักสานต้นรูปภาชี

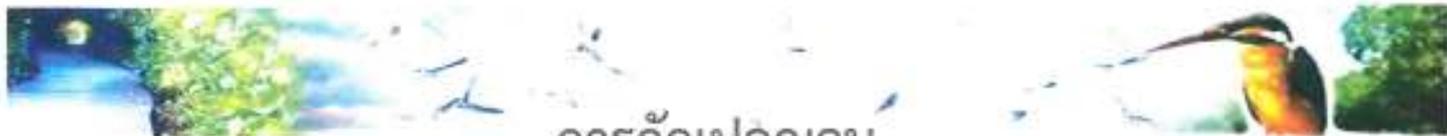
ตั้งอยู่เลขที่ ๒๐ หมู่ที่ ๒ ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี โดยมี ประธานกลุ่มคือ นางขวัญเรือน มานิชผลิดภัณฑ์ที่ขึ้นชื่อ ได้แก่ เครื่องจักสานจากต้นรูปภาชี หรือที่ใคร ๆ หลายคนรู้จักในนาม 'ต้นปรือ' ได้นำมาดัดแปลงจนเป็นสินค้าที่หลากหลาย เช่น กระเป๋าถือสตรี, ตะกร้า ทรงเหลี่ยม ทรงกลมและทรงรี, แจกันดอกไม้ ฯลฯ

สืบเนื่องจากชาวตำบลแหลมผักเบี้ยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง ทำให้มีช่วงเวลาที่ว่าง จึงรวมตัวกันเพื่อหาอาชีพเสริม และได้รับการช่วยเหลือจาก ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอบ้านแหลม ในการจัดหาครูมาสอน ประกอบกับ อบต.แหลมผักเบี้ยให้การสนับสนุนในการจัดศึกษาสูงงานด้านผลิตภัณฑ์ และโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ย อันเนื่องมาจากพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ร.๙ ได้ปลูกพืชประเภท กก (ต้นรูปภาชี) เพื่อบัตน้ำเสีย และเมื่อต้นรูปภาชีครบกำหนด ๓ เดือน ก็จะต้องตัดเพื่อให้แตกกอใหม่ ส่วนที่ตัดไปก็จะนำไปทิ้งไว้เฉยๆ ทางโครงการจึงได้คิดหาวิธีที่จะแปรรูปพืชเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์ขึ้นมา และพืชจำพวกนี้ก็มีขึ้นอยู่ทั่วไป จึงเป็นการดีที่จะทำผลิตภัณฑ์แปรรูป ซึ่งจะมีรายได้มาสู่ชุมชน ทางโครงการพระราชดำริ จึงให้การ สนับสนุน ในเรื่องของวัตถุดิบ และสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ และได้จัดตั้งกลุ่มซึ่งมีสมาชิกครั้งแรก ๓๕ คน (ปัจจุบันมีสมาชิก ๓๐ คน)

องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย .อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

การถักเปลงวน นายรำเพย เสริมทรัพย์

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ที่สำคัญที่สุดในชุมชนที่สามารถเรียนรู้การถักเปลงวน การเลือกวัสดุการทำเปลงวนโดยคำนึงถึงทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านการเลี้ยงดูบุตรการศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

ที่ตั้งแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
หมู่บ้านคอนโน หมู่ ๒ ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

องค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

การทำลอบกุ้ง นายเฟียน กะเปราะน้อย

ลอบกุ้ง ใช้ลอบนอนหรือลอบยืนก็ได้ แต่การสานซี่ไม้ไผ่จะต้องมีระยะชิดกัน ไม่ให้กุ้งลอค
ออกไปได้ บางทีใช้ตาข่ายถี่ ๆ หรือผ้ามุ้งคลุมรอบตัวลอบ กุ้งจะว่ายหนีออกไปไหนก็ไม่ได้ เทื่อที่
ใช้ เช่น กากน้ำปลา รำ ละเหยียดผสมดินเหนียวปั้นเป็นก้อน เป็นต้น

ที่ตั้งแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

หมู่บ้านดอนคตี่ หมู่ ๔ ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

องค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม

“ธนาคารปูม้าแหลมผักเบี้ย”

ธนาคารปูม้าแหลมผักเบี้ย สถานที่อนุบาลพันธุ์ปูม้า เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของชาวบ้านและผู้ใหญ่ในพื้นที่ เพื่อเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ให้มีจำนวนมากขึ้นรองรับอาชีพประมงของคนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวจะได้มีปูม้ารับประทานกัน ทั้งยังเป็นแหล่งให้ความรู้เกี่ยวกับปูม้าและสัตว์น้ำอื่นๆ สำหรับผู้ที่สนใจอยากหาความรู้สามารถเยี่ยมชมได้ พร้อมทั้งยังมีวิทยากรคอยแนะนำให้ความรู้ โดยโครงการธนาคารปูม้าได้ก่อตั้งขึ้น ตั้งแต่วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ตั้งอยู่ที่ ๗๗/๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี และมีสมาชิกทั้งหมด ๑๘ คน โดย คุณวิน เสริมศรีทำหน้าที่รับผิดชอบและดูแลโครงการ

องค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย .อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

“แพปลาชุมชนตำบลแหลมผักเบี้ย”

วิสาหกิจชุมชน แพปลาชุมชนตำบลแหลมผักเบี้ย เป็นรูปแบบของการรวมตัวของคนในชุมชน เพื่อร่วมกันดำเนินกิจการด้วยการผลิตสินค้าหรือให้บริการด้านต่างๆ เน้นการพึ่งพาซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างรายได้และความเข้มแข็งให้เกิดกับคนในชุมชนนั้นๆ เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจขั้นพื้นฐานที่สำคัญ

วิสาหกิจชุมชน เป็นรูปแบบของการรวมตัวของคนในชุมชน เพื่อร่วมกันดำเนินกิจการด้วยการผลิตสินค้าหรือให้บริการด้านต่างๆ เน้นการพึ่งพาซึ่งกันและกัน เพื่อสร้างรายได้และความเข้มแข็งให้เกิดกับคนในชุมชนนั้นๆ เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจขั้นพื้นฐานที่สำคัญ มีการบริหารจัดการที่ดีเป็นตัวอย่างหรือต้นแบบแก่วิสาหกิจชุมชนอื่นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในปี ๒๕๖๐ เป็นวิสาหกิจชุมชนดีเด่นระดับเขตที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ

วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแพปลาชุมชนเกิดจากการรวมกลุ่มของคนในชุมชนตำบลแหลมผักเบี้ย ดำเนินกิจการแปรรูปและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ เริ่มก่อตั้งมาแต่ปี ๒๕๕๓ โดยความโดดเด่นของวิสาหกิจชุมชนแห่งนี้คือมีการกำหนดคกฏกติกาสมาชิกเพื่อให้เกิดระเบียบในการปฏิบัติร่วมกัน โดยเฉพาะการทำประมงอย่างรับผิดชอบและมุ่งเน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งมีแนวทางฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำที่ชัดเจน โดยคณะกรรมการและสมาชิกกลุ่ม จะมีการประชุมร่วมกัน เพื่อกำหนดกฎระเบียบกติกานในการปฏิบัติ และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดการจัดการที่ดีเพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนในอาชีพ ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง มีการจัดการเงินทุนและจัดทำบัญชีอย่างเป็นระบบ โดยกระบวนการแบบมีส่วนร่วมและใช้หลักคุณธรรม สมาชิกทุกคนมีความพอใจ มีเป้าหมายส่งเสริมการทำประมงและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และสร้างความมั่นคงทางด้านอาชีพและรายได้แก่ชุมชน ผลิตสินค้าตรงตามความต้องการของลูกค้า สินค้ามีคุณภาพ มีการตรวจสอบควบคุมอย่างสม่ำเสมอ และมีฐานคิดในการกำหนดราคาอย่างมีเหตุผล มีการจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ

ผลที่เกิดขึ้นในชุมชนที่เห็นเป็นรูปธรรมที่สะท้อนถึงความสำเร็จของวิสาหกิจชุมชน กลุ่มแพปลาชุมชนแห่งนี้ คือ

1. ราคาสัตว์น้ำสูงขึ้น
2. คนในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น จับสัตว์น้ำได้มากขึ้น และได้ขายสัตว์น้ำในราคาที่เป็นธรรม
3. เกิดการจ้างงาน สร้างอาชีพในชุมชน จากการขยายผลการพัฒนาของวิสาหกิจชุมชนในด้านท่องเที่ยวเชิงเกษตร

องค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

๔.ด้านศิลปกรรม

การเล่นดนตรีไทย นายไชยา ศรีสมศักดิ์

สังคมแต่ละสังคมย่อมมีวัฒนธรรมเป็นแก่นสาร สำคัญที่จะเชื่อมโยงองค์ประกอบของสังคมไว้ด้วยกัน ดนตรีไทยคือส่วนสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของวัฒนธรรมไทย ที่เป็นผลงานของการตกผลึกทางภูมิปัญญาไทยสืบทอดมาอย่างยาวนาน และมีบทบาทสัมพันธ์กับชีวิตคนไทยอย่างต่อเนื่อง นายไชยา ศรีสมศักดิ์ คือ ทรัพยากรทางภูมิปัญญาที่เป็นแก่นหลักของการเผยแพร่ความรู้ ความสามารถทางดนตรีไทยแก่เยาวชน และผู้ที่สนใจด้านวิธีการเล่นดนตรี ตัวไม้วิธีการเก็บรักษา การบำรุง และการสืบสานดนตรีไทยไม่ให้สูญหาย

ที่ตั้งแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

หมู่บ้านตอนโน หมู่ ๒ ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

องค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย : อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

การตีวงดักหนู นายวิชัย พุ่มจันทร์

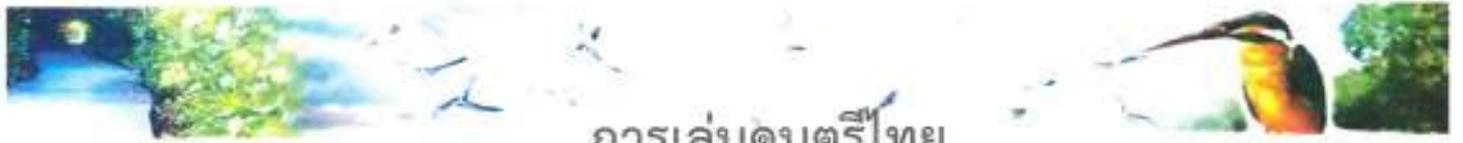
ตีวงดักหนู คืออุปกรณ์จับสัตว์ชนิดหนึ่ง เป็นภูมิปัญญาของคนโบราณที่พลิกแพลงหาวัสดุอุปกรณ์รอบตัวที่หาง่ายๆ มาเป็นเครื่องมือในการดักหนูมีรูปร่างคล้ายขอด้วง ทำจากกระบอกไม้ไผ่ยาวประมาณ ๑๕ เซนติเมตร มีคันท้ายยาว ๑-๑.๒ เมตร มีเชือกร้อยติดกับกระบอกไม้ไผ่ส่วนล่างโยงขึ้นไปผูกติดกับปลาย คันท้องมีไม้ขีดและปืน ผูกติดกับสายห่วงไม้ขีดบนยาวประมาณ ๗ เซนติเมตร ปืนยาวประมาณ ๕ เซนติเมตร

ที่ตั้งแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
บ้านพะเนิน หมู่ ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

องค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

การเล่นดนตรีไทย

นายจรรยา อรัญรักษ์ (ปัจจุบันท่านเสียชีวิตแล้ว)

สังคมแต่ละสังคม ย่อมมีวัฒนธรรมเป็นแก่นสารสำคัญที่จะเชื่อมโยงองค์ประกอบของสังคมไว้ด้วยกัน ดนตรีไทยคือส่วนสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของวัฒนธรรมไทย ที่เป็นผลงานของการตกผลึกทางภูมิปัญญาไทยสืบทอดมาอย่างยาวนาน และมีบทบาทสัมพันธ์กับชีวิตคนไทยอย่างต่อเนื่อง นายจรรยา อรัญรักษ์ คือทรัพยากรทางภูมิปัญญาที่เป็นแก่นหลักของการเผยแพร่ความรู้ ความสามารถทางดนตรีไทยแก่เยาวชน และผู้ที่สนใจด้านวิธีการเล่นดนตรี ตัวโน้ต วิธีการเก็บรักษา การบำรุง และการสืบสานดนตรีไทยไม่ให้สูญหาย

ที่ตั้งแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

หมู่บ้านพะเนิน ๕๕ หมู่ ๑ ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

๕.ด้านปรัชญา ศาสนา

วัดสมุทรโคดม

วัดสมุทรโคดม ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี มีเนื้อที่ ๒๘ ไร่ ๓ งาน ๘๐ ตารางวา โฉนดที่ดินเลขที่ ๑๘๓

วัดสมุทรโคดม ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๓๑๕ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
รายนามเจ้าอาวาส

รูปที่ ๑ พระอธิการแดง	รูปที่ ๒ พระอธิการเหลื่อม
รูปที่ ๓ พระอธิการแพ	รูปที่ ๔ พระอธิการไพโร
รูปที่ ๕ พระอธิการศึก	รูปที่ ๖ พระครูอุดมสมณกิจ
รูปที่ ๗ พระครูวัชรญาณคุณ	

พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ หลวงพ่ออุ้มทอง สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๓๐ ปัจจุบันประดิษฐานอยู่ที่หอสวตมมนต์ กุฎิสงฆ์
กุฎิสงฆ์ จำนวน ๔ หลัง เป็นอาคารไม้ ศาลาอเนกประสงค์ กว้าง ๑๖ เมตร ยาว ๕๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้ ศาลาบำเพ็ญกุศล จำนวน ๑ หลัง ปุชนิยมวัดถุ มีพระประธานประจำอุโบสถ
อุโบสถ กว้าง ๘.๑๙ เมตร ยาว ๔๕ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กผนังอุโบสถมี
ภาพจิตรกรรมเทพชุมนุม

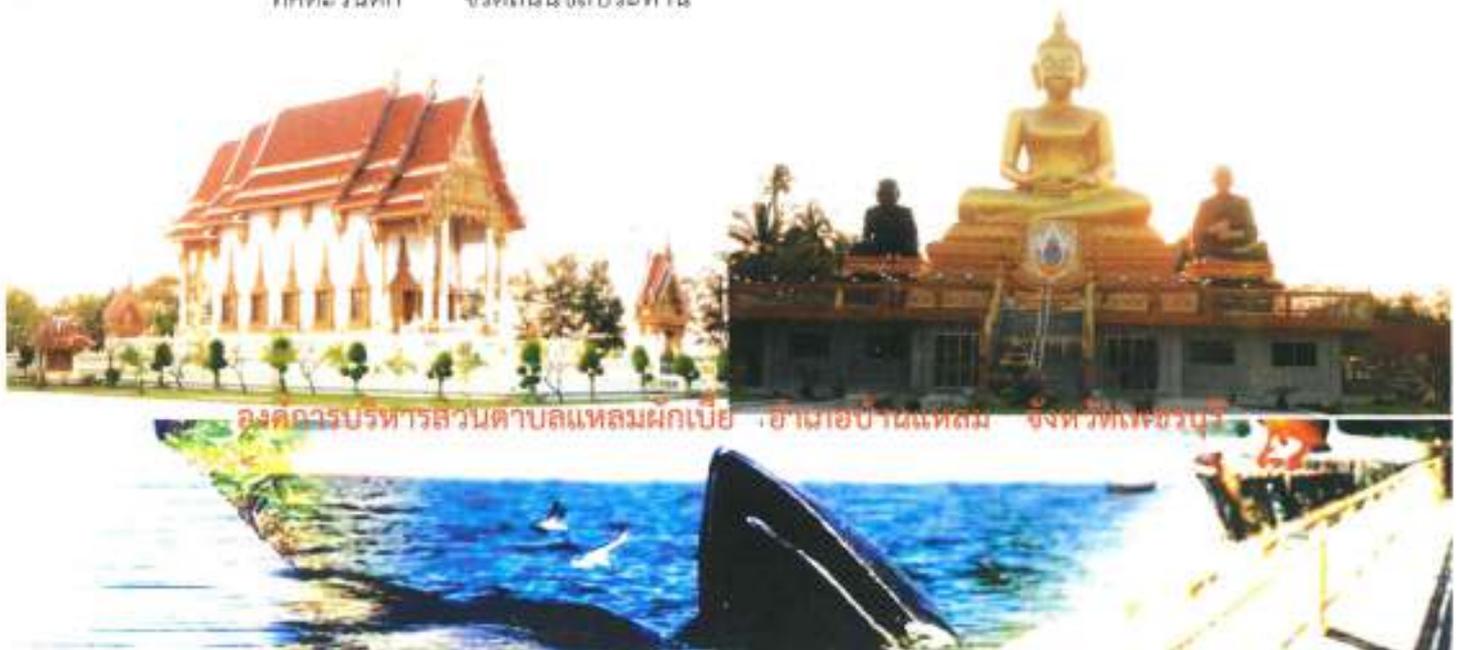
ศาลาการเปรียญ กว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๑๒ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก

หอสวตมมนต์ กว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๒๕ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นอาคารไม้

การศึกษา มีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗

อาณาเขต

ทิศเหนือ	จรตนาเกลือของชาวบ้าน
ทิศใต้	จรตโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
แหลมผักเบี้ย
ทิศตะวันตก	จรตถนนชลประทาน

วัดสมุทรธาราม

วัดสมุทรธาราม ตั้งอยู่ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๑๔ ไร่เศษ โฉนดที่ดิน เลขที่ ๒๙๖๘๕, ๒๙๖๘๖

วัดสมุทรธาราม สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นหลังจากเสียกรุงศรีอยุธยาให้กับพม่า ครั้งที่ ๒ ประมาณ พ.ศ. ๒๓๑๗ แต่ก่อนนั้นที่ตั้งของวัดได้ยื่นไปในทะเล แต่ถูกกระแสน้ำทะเลโถมท่วม จึงต้องถอยร่นนี้

หลักฐานตามข้อสันนิษฐานก็คือ สถูปเจดีย์ที่เก็บกระดูกผู้เสียชีวิตซึ่งแต่เดิมอยู่ท้ายวัด ปัจจุบันกลายมาอยู่หน้าวัดด้านหน้าอุโบสถ ประกอบกับคนเฒ่าคนแก่ที่เล่าว่า สมัยที่คนยังเป็นเด็กนั้นเวลาเดินไปที่วัด ต้องเดินไกลออกไปจากที่ตั้งปัจจุบันประมาณ ๒-๓ กม. สมัยนั้นทะเล อยู่ห่างออกไปมาก เต็มวันพื้นที่ดังกล่าวได้กลายเป็นทะเลไปหมดแล้ว

รายนามเจ้าอาวาส

- รูปที่ ๑ พระอาจารย์บุญมี ชูตวังโส
- รูปที่ ๒ พระครูพิพิธสาธุกิจ (หลวงพ่อสุพจน์ อุโบล)
- รูปที่ ๓ พระครูวิชรธรรมภูจิต (อนันต์ นรินโท)
- รูปที่ ๔ พระอธิการ ฐานันดร ปภาสิริ

พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ หลวงพ่อใหญ่ และหลวงพ่อเชียงแสน ซึ่งลอยนำมาสันนาฐานว่าน่าจะสร้างขึ้นราวสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ ปัจจุบันประดิษฐานอยู่ที่หอสวตมนต์ ภูฏิสงฆ์

ภูฏิสงฆ์ เป็นเรือนทรงไทยยกพื้นเป็นแถวติดกันเป็นแนวสี่เหลี่ยม สวยงาม ด้านตะวันออกของอาคารเป็นหอสวตมนต์และหอฉันท์ รวมถึงใช้สำหรับผู้มาถวายภัตตาหารแด่พระสงฆ์ ซึ่งแบบแปลนเช่นนี้จะเป็นที่นิยมปลูกสร้างกันสำหรับวัดในจังหวัดเพชรบุรี

อุโบสถ ปูนสร้างขึ้นแทนอุโบสถไม้เมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๘ ภายในวัดมีศาล ภูฏิ อาคาร สถานที่ปลูกสร้างที่วิจิตรน่าชม รมรื่น สงบเงียบเหมาะแก่การไหว้พระ พักผ่อนทางจิตใจ พร้อมอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวที่มาเยือน

ทิวทัศน์ หน้าวัดสมุทรธาราม มีหาดทรายกว้างขวาง น้ำตื้นปลอดภัยเหมาะแก่การเล่นน้ำทะเล และมีต้นไม้ร่มรื่น เหมาะที่จะใช้เป็นสถานที่พักผ่อน

องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

หมู่ ๑ บ้านพะเนิน

บ้านพะเนิน ตั้งอยู่ในตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม อยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๘๘๕ ไร่ เป็นพื้นที่ทำนาเกลือ ประมาณ ๓๐๐ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับ บ้านร่องใหญ่ หมู่ที่ ๗ ตำบลบางแก้ว อำเภอบ้านแหลม

ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับ คลองอีแอต หมู่ที่ ๒, หมู่ที่ ๓ ตำบลแหลมผักเบี้ย

ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับ ทะเลอ่าวไทย

ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับ ตำบลนาพันสาม อำเภอมืองเพชรบุรี

บ้านพะเนิน เป็นหมู่บ้านเก่าแก่ ตั้งแต่สมัยอยุธยาคำว่า พะเนิน หมายถึง มีมากมายก่ายกองอุดมสมบูรณ์ ไปด้วย กุ้ง หอย ปู และปลา

เมื่อหลายร้อยปีก่อน สัตว์จรด้วยเรือเพราะไม่มีถนน ทำให้เรือสินค้า เรือสำเภาจากประเทศต่างๆ รวมถึงประเทศจีน ได้ล่องเรือผ่านแหลมผักเบี้ยเป็นจำนวนมาก ภายในเรือสำเภามาจากเมืองจีน จะบรรทุกสัตว์ต่างๆ มาด้วยเพื่อใช้เป็นอาหาร เช่น หมู พะ แกะ ไก่ เป็นต้น จึงนำต้นผักเบี้ยมาด้วยเพื่อใช้เป็นอาหารของหมู ครั้นเมื่อเรือสำเภาจากเมืองจีน ลมติดอยู่ที่ปลายแหลม จึงทำให้ต้นผักเบี้ยขึ้นที่ปลายแหลม จึงทำให้ต้นผักเบี้ยขึ้นที่ปลายแหลมเป็นจำนวนมาก ชาวบ้านจึงเรียกว่าแหลมผักเบี้ยตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

วัดสมุทรโคดมหรือวัดพะเนิน ตั้งอยู่ในที่สูง เป็นสถานที่แห่งเดียวในหมู่บ้านพะเนินที่น้ำทะเลไม่ท่วม วัดสมุทรโคดม เดิมชื่อวัดพะเนิน สร้างเมื่อปี พ.ศ.๒๔๓๓ ในรัชสมัยรัชกาลที่๖ เสด็จประทับที่หาดเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อให้เป็นวัด "สมุทรโคดม" เนื่องจากวัดอยู่ใกล้ทะเล และมีพระพุทธรูปอยู่คู่วัด โบสถ์ในปัจจุบันเป็นศิลปะปูนปั้นเมืองเพชรบุรี

บ้านพะเนิน น้ำเค็มท่วมตลอดปี แต่ท่วมไม่นาน เมื่อ พ.ศ.๒๕๑๘ ได้เงินมาสร้างถนนคั่นกันน้ำเค็ม ทำให้น้ำไม่ท่วมบ้านพะเนิน เมื่อก่อนชาวบ้านพะเนินไปหาบน้ำจืดที่บ่อน้ำบ้านคอนมะขามช้าง ซึ่งเป็นสระน้ำจืดขนาดใหญ่

บุคคลที่มีความสำคัญของบ้านพะเนิน คือ เตี้ยจรูญ อรัญรักษ์ เป็นทรัพยากรทางภูมิปัญญา มีความรู้ความสามารถด้านการเล่นดนตรีไทย จะเข้ โดยที่ไม่ได้เรียน เมื่อก่อนเล่นดนตรีกับหมอช้วน เพลงที่เล่น เตี้ยจรูญจะแกะจาก เทปอัศวินฤ และเขียนโน้ตเองโดยที่ไม่ได้มีผู้ใดสอน และเผยแพร่ให้ความรู้แก่เยาวชน ผู้ที่สนใจด้านดนตรีมาโดยตลอด

เตี้ยจรูญ อรัญรักษ์ เคยเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านพะเนิน ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางมาก่อสร้างสถานีอนามัยแหลมผักเบี้ย แต่ในขณะนั้นไม่มีสถานที่ที่จะก่อสร้าง เตี้ยจรูญ จึงขอบริจาคที่ดินส่วนบุคคล จากนายพจน์ - นางประหยัด หงส์ทอง เพื่อก่อสร้างสถานีแหลมผักเบี้ย

นอกจากนี้เตี้ยจรูญ ยังได้ก่อสร้างโรงเรียนวัดสมุทรโคดม ใช้งบประมาณ จำนวน ๑๐,๐๐๐ บาทจากเงินส่วนตัวและเงินกองกลาง งานประจำปีของเจ้าพ่อและ ได้รับการสนับสนุนไม้จาก นายทบ มานิช

ประชากรส่วนใหญ่มี เชื้อสายจีนนับถือบรรพชนและเทพเจ้า มีศาลสำหรับประกอบพิธีกรรม ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมงเป็นหลัก ชาวบ้านพะเนิน นับถือศาสนาพุทธ มีศาสนาเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ นับถือ

องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

หมู่ ๒ บ้านดอนโน

บ้านดอนโน ตั้งอยู่ในตำบลแหลมผักเบี้ย อยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๒,๗๖๔ ไร่ มีพื้นที่ทำนาเกลือ ประมาณ ๔๐๐ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	มีอาณาเขตติดต่อกับ หมู่ที่ ๓ ตำบลแหลมผักเบี้ย
ทิศใต้	มีอาณาเขตติดต่อกับ หมู่ที่ ๔ ตำบลแหลมผักเบี้ย
ทิศตะวันออก	มีอาณาเขตติดต่อกับ ทะเลอ่าวไทย
ทิศตะวันตก	มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลนาพันสาม อำเภอเมือง

บ้านดอนโน สมัยก่อนเป็นป่าทึบ มีตะกาดกว้าง มีบ้านเพียงไม่กี่หลัง ระหว่างบ้านดอนกลางและดอนโน มีคลองบางทะเลลูกันกลาง

เมื่อสมัยก่อนเรือสำเภา จะไปค้าขายที่กรุงศรีอยุธยา ต่อมา พ.ศ.๒๓๑๐ กรุงศรีอยุธยาถูกพม่า ในสมัยรัชกาลที่ ๑ เรือสำเภาเปลี่ยนไปค้าขายที่กรุงเทพมหานคร ทำให้ผ่านจังหวัดเพชรบุรี ผ่านตำบลแหลมผักเบี้ย เชื่อมโยงได้ว่า บ้านดอนนอก บ้านดอนกลาง และบ้านดอนโน มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ปี เรือสำเภาจะแวะที่ปลายแหลมเพื่อขนน้ำดื่มไปใช้ ในอดีตปลายแหลมมีต้นผักเบี้ยขึ้นเป็นจำนวนมาก ในสมัยก่อนน้ำที่นำใช้จะไปหาบที่ตอนมะขามช้าง ส่วนน้ำที่นำมากินจะไปขอหลวงพ่อโหว่ ที่วัดบางทะเล

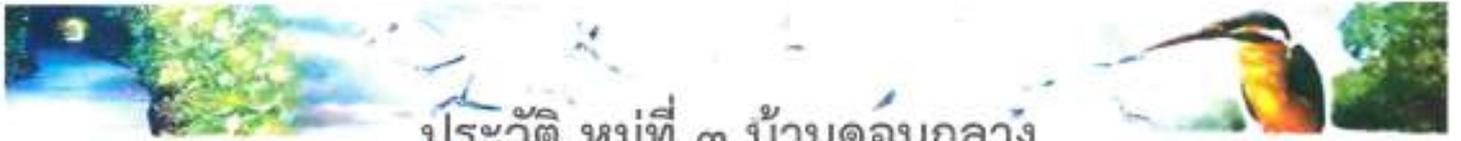
ถนนเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านแหลมผักเบี้ยตำบลหาดเจ้าสำราญ คือถนนโยธา เป็นถนนดิน เชื่อมจากหาดเจ้าสำราญมา ขึ้นสะพานหิน ลงจากสะพานหิน ขึ้นถนนโยธา ถนนโยธาเป็นเขตแดนระหว่างบ้านดอนกลางกับบ้านดอนโน จากสะพานหินไปถึงสะพานยาวที่คลองอีแอตข้ามไปบ้านพะเนิน จากบ้านพะเนินจะเป็นบ้านบางแก้ว

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง มีเชื้อสายจีน นับถือเทพเจ้า โดยมีศาลเจ้าตัวเล่าเอี้ยะ เป็นที่สักการะและเคารพนับถือ ของประชาชนตำบลแหลมผักเบี้ย เป็นที่บนบานเพื่อขอให้สมหวังในเรื่องต่างๆ ภายในศาลเจ้าตัวเล่าเอี้ยะ มีรูปหล่อกวนอู กวนเป้ง จิงฉอง และมีหินปลาขนาด ซึ่งเป็นความเชื่อที่ว่า การเอาหินปลาขนาดมาไว้ในศาลเจ้า เวลาออกเรือไปหาปลาจะทำให้เป็นสิริมงคล เดินทางกลับมาด้วยความปลอดภัย

วัฒนธรรมของชาวบ้านดอนโน มีการนับถือ บรรพบุรุษ หรือผู้อาวุโส สืบต่อกันมา คำนิยมค่อนข้างไปทางสมัยใหม่ หรือตามยุคสมัย เมื่อว่างจากการทำประมงแล้ว จะมารวมตัวกันเพื่อจักสานผลิตภัณฑ์ของใช้ จากต้นรูปฤาษีหรือต้นปรีอ จำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยว และบุคคลที่สนใจ และยังสอนให้เยาวชนหัดจักสานเพื่อสืบทอดต่อกัน

องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

ประวัติ หมู่ที่ ๓ บ้านดอนกลาง

บ้านดอนกลาง ตั้งอยู่ในตำบลแหลมผักเบี้ย อยู่ห่างจากตัวเมืองเพชรบุรี ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ ๖๐๕ ไร่ มีพื้นที่ทำนา เกือบประมาณ ๔๐๐ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับ หมู่ที่ ๑ ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม

ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับ ตำบลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมืองเพชรบุรี

ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับ ทะเลอ่าวไทย

ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับ หมู่ที่ ๒ ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม

บ้านดอนกลาง เป็นชื่อเรียกกันมานานหลายชั่วอายุคนแล้ว เป็นหมู่บ้านเล็กๆ ที่ติดชายฝั่งทะเล อยู่กึ่งกลางระหว่างบ้านพะเนิน และบ้านดอนโน ต่อมาปี พ.ศ.๒๔๔๐ น้ำทะเลกัดเซาะ ท่วมพื้นที่บ้านดอนนอก และดอนกลาง ชาวบ้านดอนนอกและดอนกลาง จึงย้ายฝั่งไปอยู่บ้านดอนโน ปัจจุบัน บ้านดอนกลางยังเหลือ พื้นที่ติดชายฝั่งทะเลเพียงบางส่วน บ้านดอนนอกเป็นทะเล

ในสมัยก่อนเรือที่เดินทางไปกรุงเทพฯ ติดปลายแหลม ทำให้เรือล่ม เป็นจำนวนมาก ชาวบ้านจึงนำไม้จากเรือเหล่านั้นมาสร้างวัด โรงเรียน และสะพานยาว ต่อมาพ.ศ.๒๕๐๕ - ๒๕๐๖ ทางกองทัพเรือได้สร้างประภาคารให้

พื้นมาของชื่อคลองอีแอต มาจากในสมัยก่อน ในคลองมีเรือสำเภาจอดมากมาย ดอนกลางคืนเวลาลมพัดใบเรือสำเภา จะมีเสียงแอต แอต ชาวบ้านจึงเรียกว่า คลองอีแอต เป็นต้นมา

วัฒนธรรมของชาวบ้านดอนกลาง ไม่มีอะไรที่แตกต่างจากหมู่บ้านอื่นๆ มีการนับถือบรรพบุรุษหรือผู้อาวุโส สืบต่อกันมา ค่านิยมค่อนข้างไปทางสมัยใหม่ หรือตามยุคตามสมัย นอกจากนี้ ประชากรในหมู่บ้านส่วนใหญ่ เมื่อว่างจากการทำประมงแล้ว จะนำผลผลิตที่ได้จากการประมงมาแปรรูป และนำไปจำหน่ายให้กับนักท่องเที่ยว และบุคคลที่สนใจ ภูมิปัญญาท้องถิ่น การทำกะปิ การแปรรูปอาหารทะเล และการกลึงไม้ตาล ฯลฯ

ชาวบ้านดอนกลาง มีประเพณีและเทศกาลสำคัญที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นประจำทุกปี คือประเพณีสงกรานต์ ชาวบ้านดอนกลางจะไปร่วมประเพณีวันสงกรานต์ที่จัดขึ้นระดับตำบลทุกปี โดยตำบลแหลมผักเบี้ย จะจัดในระหว่างวันที่ ๑๒ - ๑๓ เมษายน ของทุกปี เพราะประเพณีวันสงกรานต์เป็นประเพณีที่สืบทอดกันมายาวนาน โดยประเพณีดังกล่าวจะจัด ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย

ชาวบ้านดอนกลาง นับถือศาสนาพุทธ ๑๐๐ % มีศาสนาเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ นับถือบรรพบุรุษและผู้อาวุโส สืบทอดประเพณีตามวันสำคัญทางพุทธศาสนา และวันสำคัญอื่นๆ ส่วนใหญ่ชาวบ้านดอนกลาง จะไปทำบุญและปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา ที่วัดสมุทราราม ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่

วัดสมุทราราม สันนิษฐานว่าถูกสร้าง ขึ้นหลังจากเสียกรุงศรีอยุธยาให้กับพม่าครั้งที่ ๒ ประมาณปี พ.ศ. ๒๓๑๗ หลังฐานตามข้อสันนิษฐานก็คือ สลอบเจดีย์ที่เก็บกระดูกผู้เสียชีวิต ซึ่งเดิมอยู่ที่วัด ปัจจุบันกลายเป็นหน้าวัด ด้านหน้าอุโบสถ ประกอบด้วยคนเฒ่าคนแก่ที่เล่าว่า สมัยที่ตนเองยังเด็กนั้นเวลาเดินไปวัดต้องเดินไกลออกไปจากที่ตั้ง ปัจจุบันประมาณ ๒ - ๓ กิโลเมตร ที่ตั้งของวัดยื่นไปในทะเล แต่เนื่องจากถูกกระแสน้ำทะเลท่วมจึงถอยหนีน้ำทะเล

องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

หมู่ ๔ บ้านดอนคดี

บ้านดอนคดี ตั้งอยู่ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม อยู่ห่างจากตัวเมือง อยู่ห่างจากตัวเมือง เพชรบุรีประมาณ ๑๘ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑,๓๘๖ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

- ทิศเหนือ มีอาณาเขตติดต่อกับ บ้านดอนโน หมู่ที่ ๒ ตำบลแหลมผักเบี้ย
- ทิศใต้ มีอาณาเขตติดต่อกับ คลองบางทะเลตำบลหาดเจ้าสำราญ อำเภอมืองเพชรบุรี
- ทิศตะวันออก มีอาณาเขตติดต่อกับ หมู่ที่ ๑ ตำบลหาดเจ้าสำราญอำเภอมืองเพชรบุรี
- ทิศตะวันตก มีอาณาเขตติดต่อกับ บ้านบางทะเล ตำบลหาดเจ้าสำราญ อำเภอมืองเพชรบุรี

เมื่อก่อน “ดอนคดี” เขียนว่า ดอนชะติ ซึ่งในยุค ๑๐๐ ปีที่ผ่านมาภาษาพูด การเขียน ยังไม่มีอักษร ไม่มีพจนานุกรม คำว่า คดี และ ชะติ ถือว่าเป็นคำเดียวกัน ยังไม่กำหนดพจนานุกรม

บ้านดอนคดี มีดอนสบาย ดอนโตนด ชายคลอง บ้านดอนสบาย เกิดประมาณ ปี ๒๕๓๙ – ๒๕๔๐ คำว่าดอนสบาย เกิดจากการประชดประชันของชาวบ้านหาดเจ้าสำราญ ที่ย้ายมาปลูกบ้านอยู่ที่ดอนสบาย แต่ไม่ยอมย้ายชื่อมาด้วย ว่าดอนนี้อยู่แล้วสบาย แต่ความจริง ไม่มีน้ำ ไม่มีไฟฟ้า ซึ่งในขณะนั้นผู้ใหญ่ใจ (นายใจ พูลทัศน์) เป็นผู้ใหญ่บ้าน ได้บอกว่า ชาวหาดเจ้าสำราญจะต้องย้ายสำมะโนครัวเข้ามาอยู่ในตำบลแหลมผักเบี้ยก่อนจึงจะจัดการเรื่องน้ำ เรื่องไฟฟ้าไม่ไช่มาปลูกบ้านอย่างเดียว

ประวัติ ดอนคดี สันนิษฐานว่า อาจจะมีคดีมาก่อน หรือ อาจจะเป็นดอนของคนดี ในอดีตที่ผ่านมา พ.ศ.๒๔๗๕ ในอดีตที่ผ่านมา พ.ศ.๒๔๗๕ ปกครองด้วยระบบสมบูรณาญาสิทธิราชไม่ไช่ประชาธิปไตย ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน สามารถตัดสินคดีความได้ จะมีคุกอยู่ใต้ถุนบ้าน จะมีคุกอยู่ใต้ถุนบ้าน ดอนคดีอาจจะเป็นที่ตัดสินคดีความ หรือ อาจเพี้ยนมาจาก ดอน หรดี (ทิศตะวันตกเฉียงใต้) ก็ได้ เพราะชื่อใกล้เคียงกัน อาณาเขตของบ้านดอนคดีไม่ติดทะเล เพราะมีคลองหาดเจ้าสำราญ

นายสมหมาย พุ่มพันธ์ (ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๔ ในปัจจุบัน) บอกว่า ดอนคดี เดิมเป็นดอนไม่มีคนอยู่อาศัย เลย ตระกูลแรกที่มาอยู่อาศัย คือ คาอ้า ซึ่งเป็นพ่อของย่า ผู้ใหญ่สมหมาย พุ่มพันธ์ ย้ายมาจากอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ต่อมาประชาชนส่วนใหญ่มาจากหาดเจ้าสำราญและบ้านบางทะเล เดิมมีบ้านอยู่ประมาณ ๕-๖ หลัง มีเชื้อสายจีนเป็นจำนวนน้อย

ชาวบ้านดอนคดี นับถือศาสนาพุทธ มีศาสนาเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ และนับถือศาลเจ้า พ่อมะขามดำ ศาลเจ้าปู่

องค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

๒.ด้านโภชนาการ

ขนมต้มชะคราม

นางอาภรณ์ แสงสว่าง

ขนมต้มโບชะคราม เมนูอาหารหวานของบ้านคอนโน ชุมชนแนะนำขนมต้มโບชะครามที่ใช้โບชะครามผสมกับถั่วกวนเป็นไส้ ส่วนแป้งหุ้มด้านนอกใช้โບชะครามปั่นผสมกับแป้งให้สีเขียวใส สวย น่ากิน และขนมพื้นบ้านอีกหนึ่งเมนูแนะนำคือขนมปังที่คล้ายขนมจากแต่ใช้โບมะพร้าวห่อแทนโບจาก ส่วนเนื้อในเป็นมะพร้าวอ่อนผสมโບชะคราม เมนูอาหารหวานรสชาติหวานหอมนุ่มละมุน

ที่ตั้งแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
หมู่ ๒ บ้านคอนโน ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

องค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย .อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

ไข่แมงดาฉาบ

นางบุญเกื้อ พุ่มจันทร์

ไข่แมงดาฉาบ บ้านพะเนิน เป็นขนมทานเล่นหรือของว่างทานเล่นในวังสมัยโบราณช่วงรัตนโกสินทร์
ตอนต้น ไว้สำหรับต้อนรับแขกที่มาเยี่ยมเยือนตามพระตำหนักมีรสชาติดหวานนำ เค็มตาม มีความมัน
และหอมจากมะพร้าวและไข่แมงดาทะเล นับว่าเป็นของทานเล่นที่หาทานได้ยากยิ่งในปัจจุบัน

ที่ตั้งแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

หมู่ ๑ บ้านพะเนิน ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

องค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย .อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

๗.ด้านหัตถกรรม

ผ้ามัดย้อมจากสีธรรมชาติ

นางสาวกนกกาญจน์ เสริมทรัพย์

การย้อมสีธรรมชาติ เป็นความรู้และภูมิปัญญาของชาวบ้าน ที่ถ่ายทอดสืบต่อกันมา จากรุ่นสู่รุ่นและเป็นวิถีชีวิตและวัฒนธรรมการย้อมสีธรรมชาติไม่เป็นการทำลายสิ่งแวดล้อม แต่เป็นการฟื้นฟูธรรมชาติ ใช้วัสดุจากธรรมชาติมาทำการย้อมสีธรรมชาติ เป็นรายได้เสริมในช่วงว่างเว้นจากการประกอบอาชีพประมงวัสดุที่นิยมนำมาใช้ทำสีย้อมผ้าธรรมชาติ จะเป็นส่วนต่างๆ ของต้นไม้ เช่น เปลือก แก่น ราก ใบ ดอกและผล เป็นต้น ซึ่งการนำมาใช้จะขึ้นอยู่กับแต่ละท้องถิ่น ที่จะนำส่วนใดมาใช้ในการย้อมสี

ที่ตั้งแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

หมู่ ๒ บ้านดอนโน ตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

องค์กรบริหารส่วนตำบลแหลมผักเบี้ย อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

